

maa faa dette lille Forslag tilbage fra Udvalget, saa at det muligt kan lykkes os at faa det gennemført. Jeg tror for øvrigt ogsaa, at det kan have sin Interesse, at vi fik dette Forslag op i det andet Ting, for at dette kan udtale sig om det.

Bertelsen (Vejle Amts 5te Valgkreds): Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet i Dag i denne Sag. Men naar min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har fremhævet 2—3 Gange, at der var et enkelt Medlem, der havde henvendt sig til ham; maa jeg bemærke, at jeg vilde have ønsket, han havde nævnt, hvem den Mand var. Da han imidlertid ikke har gjort det, vil jeg sige, at det var mig, og jeg skal tillige sige, hvorfor jeg har gjort det. Jeg har gjort det, fordi jeg har ønsket at vide, hvad det var for en Modstand, Forslaget mødte i Finansudvalget, hvad det var for nogle Anker, der bleve fremførte imod det i Finansudvalget. Derfor spurgte jeg i en privat Samtale det ærede Medlem om hans personlige Mening, om, hvad han havde mod Forslaget, og hvorfor det ikke kom længere, end det gjorde, idet det havde ligget to Samlinger i Finansudvalget. Han fremførte nogle Anker mod det, som jeg indrømmede til Dels vare begrundede, og jeg ønskede da en Samtale med ham, for at vi mulig kunde komme til at se anderledes paa Sagen fra begge Sider. Det er klart, at vi fra vor Side aldrig have forlangt, at vore Ønsker skulde fuldt ud realiseres. Om jeg husker ret, blev dette ogsaa fremhævet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), da Loven første Gang blev indbragt her. Over for den daværende ærede Finansministers Udtalelse om Forslagets uhyre finansielle Betydning, gjorde nemlig det ærede Medlem gældende, at kunde vi ikke faa alle Aargangene med fra begge Krigene, vilde vi nøjes med en Aargang eller to; saaledes som Finansministeren maatte mene, at Statskassen kunde bære. Saaledes have vi stadig ønsket, at vort Forslag skulde betragtes, for at vi dog en Gang kunde naa et Resultat. Hvad jeg altid har holdt paa, og hvad jeg fremdeles staar ved, er mit Ønske om, at der skal gøres noget for de gamle Krigere, og i den Henseende ser jeg anderledes paa Sagen end det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, idet jeg tror, at de gamle Krigere have udført mange andre Bedrifter end at blive liggende ovre paa Fyn. Jeg tror, at mange af dem ere

saadanne Hædersmænd, at Danmark er skyldig at se hen paa dem med Velvilje. Vel ved jeg, at der er endnu enkelte tilbage fra 1864, som ikke kom længere end til Fyn, men det er lige saa sikkert, at Størstedelen af dem, der var med i 1848—50 og i 1864, har udført saadanne Bedrifter for gamle Danmark, at jeg tror, de ikke ville gaa af Glemme i lang Tid. Forholdet bør ikke være det, at de, naar de lide Nød, henvises til Fattiggaardene. Jeg holder fast ved, at vi have ikke 33,000 af de gamle Krigere paa Fattiggaardene ude omkring i Landet, og at det ikke koster Danmark 4 Millioner at trække dem ud af Fattiggaardene, men vi have enkelte i Kommunerne, der sidde hen saaledes, at jeg siger, det er en Skam. Jeg har derfor den Tro til det danske Folketing og Regeringen, at de ville se med Velvilje paa Sagen, saaledes at vi ikke skulle have de gamle Krigere siddende paa Fattiggaardene. Nej, de Mænd bør ud derfra og være fri Mænd for den Daad, de have udøvet i de to Krige, det er min Betragtning af Sagen. Naar man fremsætter Betragtninger om, at det vil koste 4 Millioner til 33,000 Krigere, siger jeg, at Spørgsmaalet er, hvad de have gjort sig fortjent til, og i det Punkt deler det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds og jeg altsaa ikke Anskuelser.

Ousen: Jeg har egentlig naaet det, jeg tilsigtede, da jeg tog Ordet. Jeg vilde nemlig naa det, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) ikke vilde naa, nemlig at slaa til Lyd for Sagen, saa at den ikke kunde gaa lydløst igennem Tinget. Jeg vidste, at, hvis den gik lydløst gennem Tinget, kunde vi være nogenlunde sikre paa, at den blev liggende lige saa lydløst i Finansudvalget. Jeg synes efter de Erfaringer, vi allerede have gjort, at man kan være berettiget til at slutte saaledes. Det var ret mærkværdigt, at det ærede Medlem baade ankede over, at vi skød langt over Maalet, og samtidig bemærkede, at vi vilde indskrænke Forslaget. Det viser sig derved, synes mig, at det ærede Medlem var kommet ind paa at ville forsvare Ting, som det ikke laa saa meget let for ham at forsvare. Hvad nu det Spørgsmaal angaar, at vi skyde langt over Maalet, vil jeg svare, at det jo kun er noget smaat, Forslaget tilsigter. Det er ikke store Ting, man byder de Folk, som kunne falde ind under Loven. Det er heller ikke meget, man forlanger, de skulle eje, før de ikke kunne komme ind under Loven,